

La Veu de Tortosa

SETMANARI REGIONALISTE

Any 2.^{on}

Tortosa, 29 Abril de 1900

Núm. 22

L' EMBLANQUINAMENT

DEL

Claustre de la Seu de Tortosa

Cada vegada que 'ns enterem de qu' ha arribat a Tortosa un excursionista que, per gust ó per delegació d' algun centre artístich-arqueològich vé admirar los monuments més notables de nostra ciutat al acompanyarlo, estém verament avergonyits quan arriba 'l moment d' esbrinar los murs del claustre d' aquesta Santa Seu, los quals, per un descuit lamentable, se varen emblanquinar fa quatre anys.

No hi ha visitant que no esclafeixi 'n riure al veure esborrades la major part de aquelles prehuades lápides, model curiós de la epigrafia dels segles XIV y XV, y molt més al adonarse d' aquell enreixat de ratlles negres, imitant sillars y doveles, al damunt dels verdaders sillars y doreles, quina *pátina* ó capa negrosenca donaven als murs cert aspecte sever que 'ns posava al descobert la respectable velluria d' aquells històrichs edificis que 'n llurs temps hostatjaren a San Vicens Ferrer y al anomenat Papa Luna en la época dels célebres concilis.

Fá tres anys que 'l Excm. Cabildo Capítular, donant mostres d' una cultura envejable, acordá la llimpiesa y restauració d' aqueixa emblanquinadura y no sabem perquè s' ha dessistit d' aquesta empresa que tan alt hauria posat lo nom dels digníssims Senyors Capítulars que tan ardentament la defensaren.

Lo mal-lograt y may prou ben plorat senyor Bisbe Aznar, d' eterna memoria, al enterarse de que l' airosa capella de son Palau s' amagava al darrere d' una capa arrossada, va estudiar sa restauració y un cop conseguits lo mitjos més necessaris pera tan valenta com arriscada operació, encarregá al Arquitecte diocesano lo derrocament d' aquella paret que co-

bria, juntament ab les més prehuades filigranes del gòtich florit, una hermosa portalada de gust tan delicat que conmon al cor més empedrit en materia artística-arqueològica. La restauració fou tan completa que no va deixarse res per oblidat, puig se construhiren les vidrieres que 's veuhen avuy colocades en los artístichs ventanals que tan misticament llumenen la capella.

Es una obra qu' honrará moltíssim á n' aquell venerable Pastor que tan alegrosament revifava llur entusiasme quan se tractava del reals, magnificencia y esplendor de s' aymada diócessis.

La restauració dels murs del claustre es cosa verament lleugera, tan senzilla que 'ls mateixos dependents del Excm. Cabildo la podrien portar á cap baix la direcció d' una persona ilustrada.

Lo picar les parets d' un edifici antich es una costum intolerable y de mal gust. Sa tolerancia ha ocasionat moltíssims perjudicis y deu evitarse, per tots los mitjos possibles, treurer dels murs lo segell d' óxit que 'l temps ha impresionat sobre 'ls paraments. Ademés es un grave perill pera l' historia lo rebaixar les pedres, per quant aquesta operació impideix examinar lo tall de les mateixes y 'l modo en que estaven treballades.

Pera portar á cap aquesta llimpiesa se necessita més paciència que inspiració y sobretot grans coneixements del art arquitectonich pera sapiguer lo modo de construhir de nostres antepassats. Perxó seria de gran utilitat la direcció facultativa, única manera de conseguir que la restauració 's fassi ab lo cuidado que requereix una de les poques obres monumentals que per honra nostra se conserven á Tortosa.

Si logressim nostre propòsit seria una de les alegries més grans qu' hauriem sentit en nostra vida y sa restauració posaria molt enlayrat lo nom dels Senyors Capítulars encarregats de la conservació d' aquest temple, en lo qual s' hi enclohuen los esforços de sis centuries y 'ls sacrificis acumulats per l' entusiasme y la

pietat d' aquelles delitoses generacions de la edat mitjana.

Francesch Mestre y Noè.

Tortosa, Abril, 1900.

LA CERA D' ABELLAS

Al recordar que en los passats días de la Setmana Santa s' han gastat á Barcelona cantitats considerables de cera, he pensat que potser los llegidors de *La Renaixensa* veurien ab gust un article sobre aquest tema y que 'ls interessarian alguns detalls puch donárlshi després d' haver passat uns quants mesos ocupantme d' estudis pràctichs de las ceras d' abellas.

Quan los ruschs son de sistema movilista, la producció de cera es poca. Ab aquest sistema modern se logra que las abellas treballin casi exclusivament en fer mel, ja que d' aquesta manera la cria de las abellas surt més á compte baix lo punt de vista econòmic. No faltan á Catalunya, y en las demás regions d' Espanya, agricultors inteligents que coneixen lo sistema movilista y que 'n treuhen bon profit; pero la majoria dels ruschs son encare del sistema antich y las abellas, no sols han de fer la mel, sino tota la bresca, cera y tot. Aixó explica que Espanya sia un país en que la producció de la cera tinga molta importancia per las grans cantitats que se 'n arriba á recullir. Es de creure que, á mida que la agricultura vaja prosperant á Espanya, la cantitat de cera produhirá relativament ó la cantitat de mel disminuirá.

La producció de las ceras d' Espanya 's troba are comercialment afavorida per la considerable disminució que ha sofert la importació de cera americana desde la guerra ab los Estats Units.

Tractantse d' un article de molt consum y de facil venda com es la cera, no es estrany que la falsificació estiga bon xich avensada. La experiencia m' ha ensenyat que, á Espa-

nya, las materias que més usadas son pera falsificar la cera d' abellas son: la ceressina, la parafina y la estearina; son menos usat lo seu, la cera vegetal y la reyna de pi. Alguns arriban á donar, per cera d' abellas, barrejas en que no n' hi havia gens. La falsificació s' extén á tot: á las ceras grogas y á las ceras blancas, á las ceras en massa y á las ceras en grums, á las de farmacia y á las de las droguerías y cererías; en quant als ciris de cera també hi han bonas traficadas.

No hi tinch res que dir si un venedor entrega una cera y fa notar que la dona barata perque hi ha barrejada tal ó qual materia, pero que 'l cirí farà bona llum ó que per determinadas aplicacions industrials farà 'l mateix efecte que si fos pura; pero donar gat per llebra es estafar al comprador, y cap venedor honrat deu vendre com á cera pura una cera que á n' ell li consta que no ho es.

Pera certas cerimonias relligiosas los ciris han de ser de cera pura d' abellas y m' atreveixo á asegurar que no sempre ho son, per més que entre 'ls venedors d' aquestas ceras hi sol haver més escrupulositat que entre altres.

Com á proba de lo que acabo de dir, senyalaré 'ls resultats dels ensaigs d' algunas mostrats de ceras de Barcelona, que foren fets després d' estudiar las propietats de moltas mostrats de ceras puras proporcionadas per agricultors de confiança. De cinch mostrats de cera de rito, una era falsificada; d' onze mostrats de cera del comer de cereria, tres eran falsificadas; de set mostrats de cera de droguerías, sis eran falsificadas; de cinch mostrats de cera de farmacias, quatre eran falsificadas. Algunas de las falsificacions eran molt grolleras, otras eran més finas y la cera tenia bon aspecte. He de fer notar que alguns dels venedors creyan vendre cera pura, puig foren enganyats ells mateixos al comprarla de primera ó segona má.

Crech que aquestos detalls que acabo d' exposar demostren que en la venda de las ceras hi ha molt sovint ignorancia per una banda y mala fe per altra.

Lo desitj de poder fer la competencia en los preus explica que en molts cassos se vengui cera falsificada; pero de cap manera justifica que 's dongui una cosa per altra. Si 'l comprador demana cera d' abellas, se li ha de donar lo que demana, y may enganyarlo. Lo venedor no voldria cobrar pas ab moneda falsa.

Doctor Cassimir Brugués.

(De *La Renaixensa*).

Sant Jordi mata l' aranya

Aquest ditxo vulgar ens ha vingut

ben bé á la memoria al visitar avuy las salas de la Audiencia y veure exposat l' antich tapis que representa la mort del Drach pel Patró de Catalunya.

Y ben bé qu' es d' actualitat aquell assumpto, perque 'l Drach ha reascut altra volta á Catalunya, potser més terrible qu' aquell que matá Sant Jordi, segons la tradició.

Que més Drach que 'l centralisme que pateix l' Estat espanyol; que més Drach que 'ls Pressupostos den Villaverde: aquest estat d' organizació si qu' es terrible, perque fineix ab la vida del poble que malhauradament es obligat de suportarla, y que ho es de dificil de treuressel de damunt, perque sas dents y urpas están clavadas per tot arreu, furgantho tot y menjantsho tot y com á bestia sense coneixement, finirá per aniquilar el cos de qu' ell s' alimenta, puig sa voracitat no té limits, y com á bestia no pot ferse carrech, que la mort de sa víctima implica tot seguit la seva propia mort.

Mes l' aytal Drach no es pas capable de filosofar, son instinct es de devorar y devora mentres trobi per ferho y que 'l devorat ho soporti, per més que l' estat de feblesa en que 's troba, fa ben dificil la resistencia y més á més l' esperit té la mateixa feblesa que 'l cos.

Y si per matar á n' el Drach llegendari fou precis tot l' esforç d' un Sant, ¿quin esforç no fora necessari pera lograr llibertarnos del que avuy ens té sota 'l seu jou?

J. R.

(De *La Veu de Catalunya*.)

¡UN GRAN HOSTE!

Y després dirán que 'ls governants del Estat espanyol no pensen ab nosaltres.

Si senyors que hi pensen, y fins ens sumien nit y dia: ó sinó pregúntinlo al senyor Dato, que ha concebit l' ideya de venir á fentse una visita á Catalunya.

Ara nó 's creguin que ve á passar l' estiu.

En lo cas que realisi el seu projectat viatge, no tindrem la ditxa de tenirlo entre nosaltres més que 'l temps just d' estudiar quin es el verdader estat de la causa catalanista, ó millor dit, ve á conèixer personalment á n' aquest *puñado de locos* que tan donen que pensá á la gent de la vila del os.

Si no 'ns hagués anunciat el seu viatge, tal vegada si que hauria pogut conèixer per sí mateix el verdader esperit de Catalunya; pero ara es casi segü que tan sols conèixerá lo que voldrán que conegui els seus *cicero-*

nes; perque es molt bonich alló de tenir á un hom' tancat en mitx d' un cercle de gent jalejantlo y cantantli sempre l' inginyosa cantarella de: «Este señor aborrece también el regionalismo.»

De segü que 'l senyor Dato, vindrá ben pertrextat de medalles y tituls pera repartir als que ho tinguin més ben guanyat, entre 'ls quals no hi ha dupte que un dels agraciats será l' actual Governador de Lleyda.

Y no cal dir que visitarà algunas fábricas y talleres, rodejat de tot l' element oficial, que li anirá esplican tot lo que fa 'l cas, y un cop torni á Madrid, els contarà als seus companys que á Catalunya, y en particular á Barcelona, no hi han més que *cuatro locos* que vulguin la *tan cacareada descentralización*.

Probablement tampoch podrà sentir lo bell cant d' *Els Segadors*, perque 'ls manaxeus son molt capassos de fer anar á tot hora al costat den Dato dugas ó tres bandes de tambors ab l' ordre de tocar un fort redoble, tan bon punt intenten cantar la gent del poble aquella patriótica y ben pensada composició.

També 'ls *guindilles* farán un gran paper, perque se 'ls manará formar sis ó set rengles de cordó, sabré en ma, perque ningú que no sigui de la colla li pugui parlar ab tota claretat.

De totes maneres, ja sentirem dir l' efecte que li farà l' estada en mitx del *foco separatista*, com diria la premsa de més ó menos circulació de Madrid.

Aixó si no 's refreda y en lloch de venir á estudiar'ns nos envia espressions per mitx d' un decret prohibintnos sortir de casa després de sopar.

¡Que tot podria ser!...

E. Cantero y Hernandez.

Tortosa, Abril de 1900.

LA SENYERA DE LA "UNIO CATALANISTA"

La inspirada poetisa y entusiasta catalanista D.ª Agnés Armengol de Badia, ha enviat á la Junta Permanent de la *Unió* la comunicació següent, quina lectura omplirà segurament de goig á tots los defensors de las nostras idees:

«Com sia que la entitat capdalt del Catalanisme que Vos ab tant acert presidiu no ostenta cap senyera en sos meetings y festas diferenciantse aixís de las nombrosas entitats y agrupacions que d' ella dependeixen, vinch á solicitar pera la Dona catalana l' alt honor d' oferir una bandera á la *Unió Catalanista*, que simbolisi dignament son poder, sos drets y aspiracions.

«Si, com espero, la molt honorable Junta Permanent accedeix á ma demanda, tinch propòsit d' endressar un manifest á las donas de Catalunya y eusemps obrir una suscripció en la que totes hi puguin pendre igualment part.

»Que Deu vos guardi molts anys pera bé de la Pàtria.

»Barcelona, dissapte de Ressurrecció, 14 d' Abril de 1900.—AGNÉS ARMENGOL DE BADIA.

»Al molt honorable senyor D. Manel Folguera y Durán, President de la *Unió Catalanista*. Barcelona.»

A tan herinosa y sentida comunicació ha respot la *Unió Catalanista* ab aquesta altra, no menys entusiasta ni menys sentida.

»Ab inexplicable joia ha rebut aquesta Junta Permanent la vostra hermosa comunicació en la que soliteu pera la Dona Catalana l' honor d' oferir 'á la *Unió Catalanista* la Bandera que símbolisi dignament los drets y aspiracions de la Terra.

»Pocas com Vos, ilustre poetisa y dama d' exemplar patriotisme, podian gloriarse ab tan noble, generosa y felis iniciativa. Al calor de vostre indiscutible prestigi, ha d' estimularse certament l' entusiasme de las donas catalanas pera coronar aqueixá magnánima obra, que farà estremir de goig á tota Catalunya.

»Per sa part la *Unió Catalanista* sent gran honor en acceptar vostra significativa ofrena que senyalará una fita ben remarkable en lo camí de la nostra regeneració. Y al mateix temps se creu en lo deber de prestar tota inena de facilitats á la execució de tan bell projecte, invitantvos á utilitzar son domicili social colectiu de Barcelona y 'ls de totes sas entitats adheridas en llurs respectivas poblacions pera 'ls treballs preparatoris que considereu convenient practicar, á fi de ben assegurar l' éxit més complert.

»A vos, per la alta representació que vos correspon en la vida literaria y social catalana y per la elocuent mostra de patriotisme que acabeu de donar, vos presta respectuós y carinyós acatament la Junta que suscriu.

»Deu vos guardi molts anys.

»Barcelona, 18 Abril de 1900.

»P. A. de la J. P., Lo President, Manel Folguera y Durán.—Lo Secretari, Lluís Marsans.

»Senyora Donya Agnés Armengol de Badia.»

Festes á l' Arrabal del Jesús

Lo sant dia de Pascua Florida celebraren á Jesús una hermosa vetllada, que al mateix temps que se podria dir de familia, per l' alegre germanó que en ella 's veyá, també se titularia, ab molta de justicia, literaria, per la preciosa pessa que representaren varios membres de la Congregació Mariana de dit Arrabal. Ho feren tots tan be que conseguiren fer brollar á dojo del auditori les llágrimas, y arrancarren de la ben triada y florida concurrència atronadors verpicaments de mans. A tots dono la més coral enhorabona.

Pariona d' aquesta festa, y pera mi encare més profitosa y sublim fou lo que disposaren pels pobrets lo dia del Dijous Sant. ¡Quin gust donava vorer als peus d' aquells dotze vellets á tots los Congregants agenollats besantlos ab devoció y ternura! ¡Com

ploravan aquells cors afavorits y 'ls mateixos espectadors á la vista d' aquell religiós y commovedor spectacle! Lo dinar que serviren y pagaren los esmentats Congregants fou abundós, ben amanit y molt del gust de tothom qui ho mirava. Tots se portaren admirablement. Servits y servidors, espectadors y pobres quedaren tan complaguts, que crech jo, sense cap mena d' exageracions, que eixes festes exemplars deixarán recorts dolcíssims á tots los que tinguérem la ditxa de contemplarlas.

¡Llahor á la Congregació Mariana del Jesús! Grans mercés á tots los Congregants per les benhaurades hores que 'ns feren passar, y per l' alegria santa que han donat á Deu, als homes y als àngels. Deu Nostre Senyó 'ls hi pagarà abundantament tanta generositat y tants bells sacrificis. Axis sía.

Sala.

Tortosa, Abril de 1900.

DUES ARPES

Del desert de la infantesa
n' ha trescat les fredes platjes
un jovenet que fa via
trist lo cor y trista l' ànima.
Al jardí de juvenesa
ab pas lleuger va acostantse,
y d' est paradís ja escolta
lo grat remor que s' escampa.
Tant ha fet via y fet via,
que l' hermós portell ja passa,
lo portell que 'l món dels jochs
al món de les amors tanca.
Ja sent que son pit llambrega,
cremant son cor, pura flama,
y sent temors desitjosos,
y se sent rojes les galtes.
Per tot destría hermosura:
recorda l' estel de l' auba,
los núvols de foch contempla.
que ab l' alé del sol s' inflaman.
Ja repara com lo lli
dona á la rosa besades,
com los aucells giravoltan
juntant sos bechs entre 'ls arbres;
com encisadores nines
voltant les murtreres ballan,
com lo miran y somriuhén,
com l' una ab l' altra s' abraçan...
y d' est riu de poesia,
d' amor de goig, de gaubansa,
quan dins lo pit sent que brolla,
voldria lo món regarne.
Voldria fer dolça alnoyna
als cors qu' armonía captan,
y en mirall d' hermoses troves
sencera mirarse l' ànima.
Mes ¡ay! sos pensaments nexen,
per volar obren ses ales,
juguetegan entre 'ls llabis
y... demunt ells tots badallan!
Y lo malanat sospira;
al peu d' un llor déxas caure:
—Si de tants de sons que 's perden
pogués alguns ajuntarne,
si pogués, diu, lo cor tendre
tocar d' amorosa falda
perque 'm mostrés la font pura
que endolceix la veu més aspra,
y que, besantme en la boca,

per mi, en lleugera volada,
pujantne fins dalt lo cel,
robés als àngels una arpa
Fill meu dols, aquí 'n tens una.
—Poeta, aquí 'n tens una altra.—
Les qu' axó al jovenet diuhén
ne son dues belles dames.
Ab ulls esglayats les mira,
lo cristall del plor decanta,
somriu, s' aixeca, tremola,
y astorat torna á mirarles.
Les dues ne son molt belles,
parexen reynes germanes:
mes l' una, reyna ditxosa,
l' altra, reyna desdixada.
L' una porta gran corona
de perles, or y esmeragdes;
l' altra en lo front mostra sanch,
senyal qu' un temps ne portava.
Mostra en son pit, la primera,
lleons y castells creuhantse;
la segona, un groch escut
ab quatre rojes ditades.
mostra aquella brocadures,
cenefes, joyes y gales;
exa en la túnica mostra
sanch, suor, y salivades....
Les dues ne son molt belles,
parexen reynes germanes;
mes l' una, reyna ditxosa,
l' altra, reyna desdixada....
—Prén aquesta arpa, poeta,
diu la hermosa de les gales,
dos mons omplí d' armonía
y 'n guarda un tesor encara!
Prén aquesta arpa, poeta,
prénla, que la puntejaren
Garcilás, Ercilla, Lope,
y dels darrers en Quintana.
Prén aquesta arpa, poeta,
que ella n' es la de ta patria:
¡Deu confonga al qui ne pense
que Castilla no es la Espanya!
—Fillet meu dols, diu la hermosa
que porta de sanch les taques,
vina á mi, estimadet meu,
acóstat que vull besarte.
Jáu aquí, alegría meua,
recóztat demunt ma falda,
y si te doleix la tasta
en mon pit pots descansarla.
Fill meu dols, tu tot tremolas,
lo teu cor apar que esclata....
¿Vols aprovar d' adormirte?
Jo te contaré rondalles....
«Diu qu' aixó era y no era
un pelegrí ab dues fades....»
¡Has dexat caure los braços,
fillet meu, tu ja descansas!...
Acostáuvos, la matrona,
acostáuvos ma germana,
escoltáu bé com somnia,
y... després donauli l' arpa!
—«Fill meu dols, aquí 'n tens una»
m' ha dit la hermosa humiliada;
lo mateix ma mare 'm deya
quan jo volia besades!
Totes dues la veu dolsa
tenen, més l' una n' escampa
en mos sentits l' armonía,
l' altra, dins lo cor y l' ànima.
Jo les estim totes dues,
més sols una pot contarne
lo que me contá ma dida:
de mos avis les rondalles.
Aquella sembla més rica,
mes he vist sa arpa trencada;
la pobre més rica 'm sembla
quan de prop he mirat sa arpa.
He vist que certs noms ne porta
ab lletres d' or engastades,
he lligit *March, Roig y Jordi,*
Llull y Montaner y Jaume.
Aquests serán gran ingenis

que 'l món admirat esguarda,
mes los noms de germans meus
me semblan exes paraules!
—Matrona, la de Castella,
la matrona coronada,
¿haveu entés com somnia?
¿sabeu ja com parla sa ànima?
Matrona, la de Castella,
la matrona sobirana,
¿veus com la llengua del cor
no es aquí la castellana?
¿Veus com no es res més Castella
que Castella dins la Espanya?
Una arpa vol lo poeta,
¿li daréu la vostra?...—¡Calla!

Quant lo jovenet desperta,
desperta en un llit de palmes,
de roses y semprevives
hont la testa ne descansa.
Tot es desert... sols veu perles,
les vol cullir y son llágrimes;
alça 'l cap... lo llor brandeja
la dolça ARPA CATALANA!

Gabriel Maura.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 29, La Divina Pastora, Ntra. Sra. DE MONTSERRAT.—Dilluns, 30, Santa Catarina de Sena.—Dimars 1.er de MAIG, (*Abans* †) San Felip.—Dimecres, 2, San Atanasi.—Dijous, 3, (*Abans* †) La Invenció de la Santa Creu.—Divendres, 4, Santa Mónica viuda.—Dissapte, 5, La Conversió de San Agustí.

NOTICIES

Avuy á les deu del matí l' Il·lustríssim senyor Bisbe Dr. Rocamora administrará lo Sant Sagrament de la Confirmació en l' artística Capella del Palau Episcopal.

En vista de la secor de nostres camps lo dimars escomensaren les Rogatives en aquesta Santa Seu cantantse tots los dies per la tarde, despres del cor, la Lletania Lauretana y la Salve ab Exposició de la Santa Cinta.

Oiga 'l Senyor los prechs dels tortosins y 'ns dongui prompte 'l benefici de la pluja tan necessaria en aquesta comarca, ahont l' arbreria está rustida á consecuencia dels vents huracanats d' aquest hivern.

Lo Cabildo y Clero Catedral, visitaren lo dimecres, processionalment l' iglesia de la Purissima, ahont se vá cantar la Missa de Fira, entornanse 'n despres á la Seu cantant les Lletanies dels Sants.

La pesca de sabogues es molt abundosa á Xerta y á Tivenys, quina pesquera s' ha retrassat aquest any degut á les fortes creixcudes del Ebre.

Avuy se celebra la festa anyal dedicada en honor á la Mare de Deu de la Providencia en son propi ermitori de *Mitj-Cami*. Desde la sortida del sol se dirán misses resades en l' altar major y á les nou escomensará 'l solemne ofici ab orquesta y

sermó, predicant lo Reverent Mossen Joseph Matamorós qu' enlayrará les glories de la Mare de Deu y aquella invocació de la Providencia, protectora especial de Tortosa. Lo celebrant será nostre respectable amic, lo M.ltre. Canonge Doctoral doctor D. Ramon O'Callaghan.

A les quatre de la tarde 's cantarà 'l Rosari, verificantse, despres, la tradicional processó de la miraculosa Imatge anenissada per una de les bandes de música d' aquesta població.

Nostre amic D. Ramon Canivell y Curto, representant de la Companyia Arrendataria de Tabacos d' aquesta ciutat ens ha enviat, ab un atent B. L. M., un exemplar del folleto que conté 'ls discursos pronunciats en la darrera Junta d' Accionistes. Li agrahim molt l' atenció.

Hem rebut un exemplar del xistós jugueta en un acte *A cal Sabatè*, original del conegut autor festiu D. Joseph Asmarats.

Lo llegirém y en donarém compte al publicar les «Notes bibliografiques» ocupantnos de *Sanch nova* de Marian Vayreda y de *Cent biografies Tarrassenses* de Joseph Soler y Palet.

Consti á tots nostre agrahiment.

Han quedat llestes les obres del magnífich Hospital construít en la vila d' Alcanar. Se inaugurarà un d' aquestos dies y estará servit per les monjes de la caritat de Nostra Senyora de la Consolació.

Esplendentes y garrides han resultat les funcions dedicades en honor al Santíssim Sagrament en l' ultim Triduo d' honra y desagravis á la Sagrada Eucarestia. La Confraria ha desplegat sas millors gales y al trobarnos devant de tanta solemnitat, encara que tot es petit en comparació de tan August Misteri, ens pareixia disfrutar d' un raig de gloria.

Lo predicador estigué á la altura de sa missió y acomodantse á les circumstancies de objecte, lloch y temps predicá tres sermons conmovedors y d' eloquencia verament cristiana, per quines envejables condicions lo felicitem ja qu' hem vist en ell al Sacerdot plé de zel y abundant en experiencia, que sense desdenyar la forma correcta y digna, s' ha cenyit seguint les sabies prescripcions de Sa Santitat Lleo XIII al desenrotllo de veritats dogmátiques y morals, verament conmogut y conmovén al nombrós auditori que tan fervorosament l' escoltava.

Felicitem coralment á la Confraria del Santíssim y molt especialment á son ilustre Director.

Lo dia 8 de Maig se celebrarà á Gandesa la important fira anyal que tanta anomenada porta.

Lo dilluns combregaren tots los individus detinguts en la presó d' aquesta ciutat, essent despres obsequiats ab un ranxo extraordinari y unes espardenyas cada hú. Lo senyor Bisbe 'ls dirigi paraules consoladores y una sentida plática, socorrentlos, més tart, ab una regular almoyna.

Lo Dimars se vá desposar en la parroquial de Roquetes nostre estimat amic D. Angel Costa y Navarro ab la distinguida

Senyoreta D.ª Maria de l' Asunción Montesinos, benehint la sagrada cerimonia nostre ben volgut amic Mossen Carlos Ponciano, Capellá de la Casa provincial de Beneficencia de Tortosa.

Desitjém als nous contrayents tota mena de prosperitats.

A la peregrinació que se celebrarà avuy á la Ermita de Ntra. Sra. de Misericordia de Reus, hi han sigut invitats tots los diputats y senadors per nostra provincia y l' Excm. senyor Bisbe de Lleyda al qual acompanyarán un considerable número de peregrins d' aquell bisbat.

La Junta de senyoras de Tarragoa, de la que n' es presidenta la Excm. senyora D.ª Josefina Benitez de Luengo, ha treballat activament pera que 'l número de romers de la capital sia molt considerable, havent acordat oferir á la Verge de Misericordia un rich y artístich pendó.

Lo Divendres desde les vuyt á les onze se celebraren á l' Iglesia de Nostra Senyora dels Dolors solemnes misses resades en sufragi de l' ànima dels malaguanyats paysans nostres Senyors, Queralt, Sacanella, Viñes y Pedret, morts á consecuencia de les ferides rebudes en l' Alcaldia en les passades eleccions de Diputats á Corts.

¡Deu los haigi acullit en Santa gloria!

Lo dimecres arribaren á Tortosa les gabies que enclouhen los vuyt lleons, junta ment ab los hermosos gossos danesos que vá presentar ahir al vestre, en lo teatre Principal, lo domador senyor Malleu.

Avuy se repetirà 'l mateix espectacle.

Hem llegit en un estimat cofrere de Barcelona, que ab l' afany de fer propaganda, catalanisarho tot y fer rabietes als enemichs nostres, ja s' ha posat á la venda lo tan celebrat PA CATALANISTA.

Tots els pans que surten del forn ahont se fabriquen, porten marcat al cim l' escut de Catalunya.

Si ho sab *El Imparcial*, ens mata.

Hem rebut una tarifa dels preus que regeixen aquesta temporada en lo ben montat magatzem de persianes de D. Domingo Rollan. Aquestos son los següents:

Teixides, classe 1.ª á 10 cts. lo pam quadrat.
, , 2.ª á 8 , , ,
, , 3.ª á 7 , , ,

Ab aquestos preus entra 'l montatge y colocació á domicili.

Hi ha, també, un bonich sortit de persianes ab cadenilla y de fantasia.

Pera els demás detalls y pera la recomposició de les usades se poden dirigir á dit deposit, carrer Ample núm. 3 y Plassa de Dalt núm. 12.

Lo moviment comercial está un xich encalmat, essent els preus de la plassa els següents:

Garrofas, de 5 á 5'25 pessetas el quintá; farina de 4'50 á 4'75 els 10 kilos.

Segons, de 2'75 á 3'00 pessetas els 78 litres.

Sagonet, de 3 á 3'25 idem; menudet, de 4'25 á 4'50 idem.

Farina grossa, de 5'25 á 5'50 idem; ordi ó civada, de 10 á 11 idem.

Favas, de 12'50 á 10 idem; favons de 15 á 16 idem.

Oli de Tortosa, de 13'50 á 17 pessetas els 15 kilos; oli d' Aragó, de 20 á 24 pessetas idem.